

De jenaplanessenties: wezenlijk onderdeel van ons jenaplanonderwijs.

Binnen de jenaplanbeweging hebben we ons in Nederland sterk laten beïnvloeden door wat Peter Petersen geschreven heeft. Met name de inhoud uit 'Het Kleine Jenaplan' was het startpunt voor de vormgeving van het jenaplanconcept.

Het was Suus Freudenthal, die het gedachtengoed op het spoor kwam. Freudenthal formuleerde als basis voor conceptontwikkeling acht pedagogische minima. Deze hadden echter weinig aanknopingspunten met de praktijk, waarna Kees Both en Kees Vreugdenhil zich over de materie bogen. Zij formuleerden vervolgens twintig basisprincipes, die we als de 'waarden' van het jenaplanconcept beschouwen.

Toch werden de verschillen tussen de scholen steeds groter. De vraag rees in hoeverre het jenaplanconcept nog onderscheidend genoeg was.

Een denktank van stamgroepleiders en andere jenaplanners heeft nagedacht over een beperkt aantal richtinggevende uitspraken voor de vormgeving van het jenaplanonderwijs.

Dit proces resulteerde in de formulering van twaalf jenaplankernkwaliteiten. Een jenaplanschool werd pas door de NJPV erkend als men zich conformeerde aan de drie erkenningscriteria.

Jenaplanscholen zouden een meerwaarde moeten hebben, beschreven in jenaplan- en schooleigen doelen. Daarnaast mogen kinderen ook werken aan zelf geformuleerde leerdoelen.

Het onderzoek moet leiden tot een samenhangende cultuurbeschrijving, waarin het bevorderen van de eerder genoemde ondernemende houding van kinderen centraal komt te staan.

Dat betekent het doorgronden van alle facetten van het werken in de stamgroep met zijstappen naar consequenties voor het handelen van stamgroepleider/team. Hierbij gaat het in elk geval om het formulerende van bevorderende en belemmerende factoren.